Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26550
Copyright: Admont, Benediktinerstift

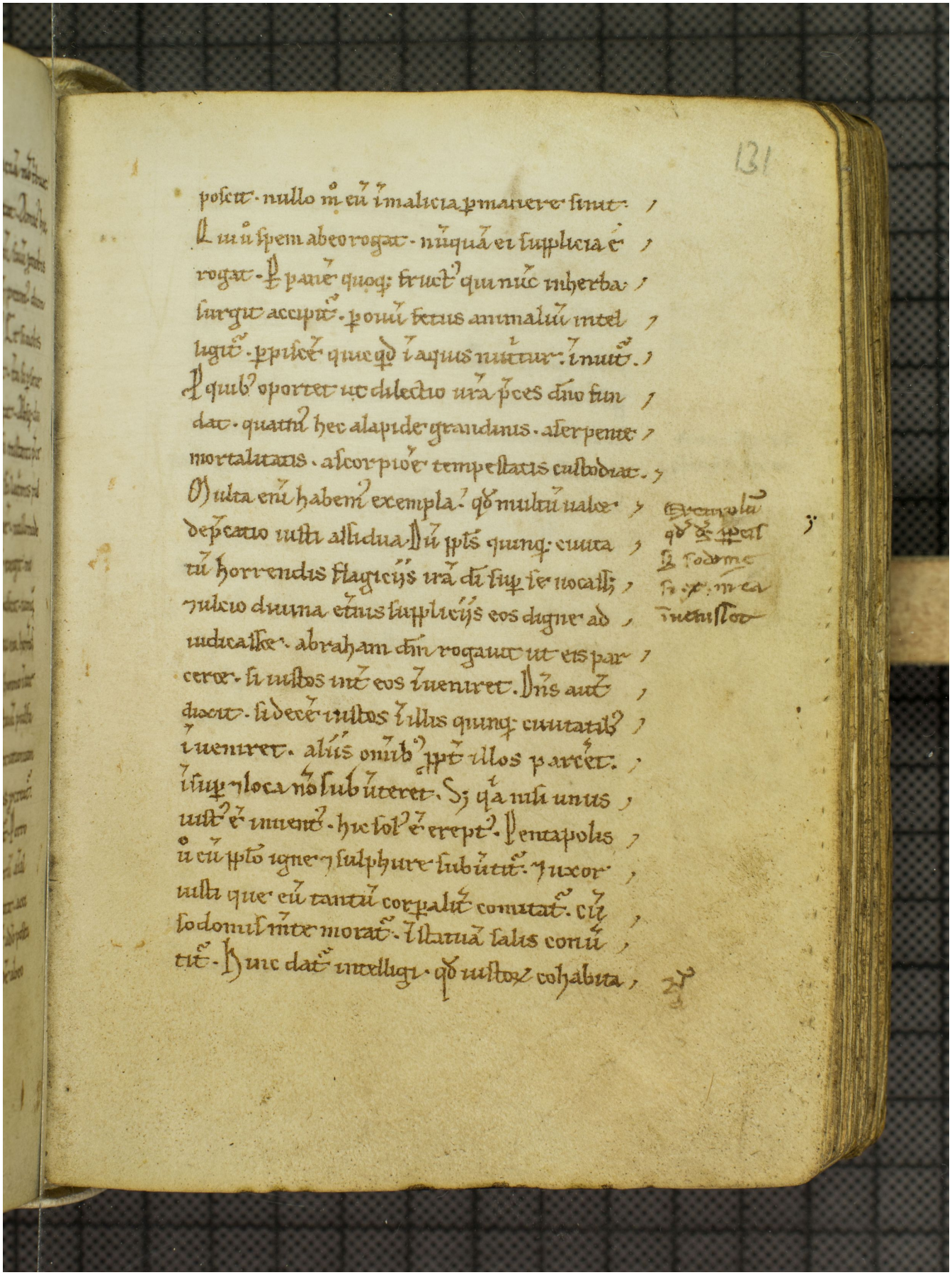

131

poscit. nullo m. eu ⁊ malicia pmanere sinit. ⁊
Ll. nu spem abeo rogat. nuquā ei supplicia e ⁊
rogat. Pane quoq; fruct' qui nuc inherba ⁊
surgit accipit. pomi fetus animaliu intel ⁊
ligit. ppisce quoqd ⁊ aqus nuntiat. ⁊ nuit. ⁊
Pquib' oportet ut dilectio ura pces dno fun ⁊
dat. quatu hec alapide grandinis. a serpente ⁊
mortalitatis. a scorpione tempestatis custodiat. ⁊
Si ulta eu habem exempla. qd multu valet ⁊ Exemplu qd de ppcat
depcatio iusti assidua. Du ipis quinq; ciuita ⁊ Sodome
tu horrendis flagiciis ura di sup se uocasti ⁊ si .x. in ea
⁊ ulcio diuina etius supliciis eos digne ad ⁊ inuenisset
iudicasse. abraham dm rogauit ut eis par ⁊
cere. si iustos inc eos ⁊ inuenire. Dns aut ⁊
dixit. si decem iustos ⁊ illis quinq; ciuitatib' ⁊
⁊ inuenire. aliis omib' ppt illos parcet. ⁊
⁊ sup ⁊ loca ns sub uterent. Si qa nisi unus ⁊
iust' e inuenit. hic sol' e erept'. Pentapolis ⁊
u eu ipso igne ⁊ sulphure subutit. ⁊ uxor ⁊
iusti que eu tantu corpalit comitat. cui ⁊
sodomis inte morat. ⁊ ultima salis conu ⁊
tit. Hinc dat intelligi. qd iustor cohabita ⁊